

ABSTRAKT

Zabezpečovací detence nemá v České republice dlouhou tradici, jedná se o relativně novou instituci, která v České republice existuje jako ochranné opatření teprve od roku 2009, kdy nabyl účinnosti zákon o výkonu zabezpečovací detence číslo 129/2008 Sb. Na zřízení institutu zabezpečovací detence se podílela dlouhodobě odborná veřejnost, psychologové, pedagogové, právníci, lékaři – psychiatři a další neboť umístění mimořádně nebezpečných pachatelů v psychiatrických nemocnicích nesplňovalo bezpečnostní kritéria a nebyl tak naplněn požadavek důmyslné ochrany společnosti v souladu s poskytnutím řádné odborné péče a zacházení. Proto po deseti letech existence a fungování Ústavu zabezpečovací detence v Brně autor rigorózní práce pod názvem *Terapeutické a výchovné přístupy v zabezpečovací detenci* bilancuje pozitiva i negativa v zacházení s chovanci a naznačuje směr i přibližnou prognózu jejich dalšího vývoje.

Hlavním smyslem rigorózní práce je poskytnout ucelený přehled o poslání, cílech, úkolech a metodách práce (programy zacházení) s chovanci v zabezpečovací detenci, konkrétně v Ústavu zabezpečovací detence v Brně. Práce je tvořena šesti kapitolami; v prvních pěti jsou shrnuta epistemologická východiska a vývoj péče o slabomyslné, dále seznámení s podstatou zabezpečovací detence a její implementace do Ústavu zabezpečovací detence v Brně. Šestá kapitola je prezentací empirické části práce, jež spočívá v analýze třinácti kazuistik chovanců, kteří prošli Ústavem zabezpečovací detence či v něm nadále setrvávají. Cílem empirické části je zjistit, které programy zacházení s chovanci vykazují nejvyšší efektivitu a cíleně vedou chovance k jeho převedení do psychiatrické nemocnice. Rigorózní práce je završena řadou zásadních doporučení vedoucích k zlepšení stávající situace v zabezpečovací detenci v České republice.

KLÍČOVÁ SLOVA

Chovanec, detence, ústav zabezpečovací detence, Brno, Vězeňská služba ČR, psychiatr, psycholog, program zacházení, kazuistika, speciální pedagog.